

Dosarul nr.2ra-1081/21

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (jud. : D. Balan)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎN C H E I E R E

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Fălești,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Moraru către
Ministerul Justiției, Inspectoratul de Poliție Fălești, agentul constatator Ivan Patrașcă
privind încasarea prejudiciului material, obligarea agentului constatator la aducerea
scuzelor în formă scrisă și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2021 prin care s-a respins
apelul declarat de Grigore Moraru, casată hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei
din 21 iulie 2020 și s-a adoptat o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 25 mai 2020, Grigore Moraru a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției, Inspectoratul de Poliție Fălești, agentul constatator Ivan Patrașcă
prin care a solicitat încasarea de la Ministerul Justiției și Inspectoratul de Poliție Fălești
a prejudiciului material în mărime de 14 200 lei, obligarea agentului constatator Ivan
Patrașcă la aducerea scuzelor în formă scrisă, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 18 septembrie 2017 în privința lui Grigore
Moraru fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 78 alin.(2) Cod
contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 45 unități
convenționale, de către agentul constatator al IP Fălești, Ivan Patrașcă.

Fiind contestat în instanța de judecată, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul
Fălești din 07 martie 2018, contestația lui Grigore Moraru a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 martie 2018 a fost casată hotărârea primei
instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 26 iulie 2019 contestația
depusă de Grigore Moraru a fost admisă, procesul-verbal cu privire la contravenție din
18 septembrie 2017 și decizia de sancționare au fost anulate, din motivul că nu există
fapta contravenției, hotărârea care la 12 august 2019 a devenit irevocabilă.

Reclamantul a indicat că, pentru apărarea drepturilor și intereselor sale încălcate, a
fost nevoit să-și angajeze un avocat, pentru ai apăra interesele în procesul

contravențional.

În cadrul procesului contravențional a suportat cheltuieli de asistență juridică și deplasarea avocatului la ședințele de judecată.

Astfel, ca urmare a acțiunilor ilicite ale agentului constatator al IG Fălești, Ivan Patrașcă, urmează a-i fi recuperate cheltuielile suportate în procesul contravențional.

De asemenea, pe lângă prejudiciul material a suferit și prejudiciu moral, acesta manifestându-se prin suferințe, frustrări psihice, astfel agentul constatator urmează să aducă reclamantului scuze în formă scrisă, pentru acțiunile sale ilegale.

Ca temei de drept reclamantul a invocat prevederile art. 3 alin.(1) lit. d), 5, 6, 7 lit. e), 10-11 din Legea nr.1545 din 25.02.1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin hotărârea judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 21 iulie 2020 cererea de chemare în judecată înaintată de Grigore Moraru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, reprezentantul apelantului Grigore Moraru, avocatul Valentina Moruz la 22 iulie 2020, a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2021, a fost admis apelul declarat de Grigore Moraru, s-a casat hotărârea judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 21 iulie 2020 și s-a adoptat o hotărâre nouă prin care :

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Moraru împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratul de Poliție Fălești, agentul constatator Ivan Patrașcă privind încasarea prejudiciului material, obligarea agentului constatator la aducerea scuzelor în formă scrisă și încasarea cheltuielilor de judecată;

S-a încasat sin contul Inspectoratul de Poliție Fălești în beneficiul lui Grigore Moraru prejudiciul material în sumă de 5400 (cinci mii patru sute lei) și cheltuieli de judecată în mărime de 1000 (una mie lei). În rest, acțiunea s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanța a reținut că, Grigore Moraru în scopul dovedirii nevinovăției sale, în procesul contravențional și-a angajat un avocat deoarece nu posedă cunoștințele teoretice și abilități practice pentru a se apăra de unul singur în procesul judiciar contravențional.

Interesele acestuia au fost reprezentate de către avocatul Angela Procopciuc, și conform bonului de plată seria WL nr. 831503, Grigore Moraru a achitat CA „Angela Procopciuc” suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Însă, examinând pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 lei, instanța a concluzionat că, suma de 5000 lei cu titlu de asistență juridică este una rezonabilă pentru întregul complex de acțiuni efectuate de avocatul Angela Procopciuc, ultima fiind prezentă la 12 ședințe de judecată din care doar patru ședințe au fost lucrative, fapt confirmat din procesele-verbale anexate la materialele cauzei (f.d.146-167) și suportată de către reclamant în cadrul examinării procesului contra

Cu referire la pretenția privind încasarea cheltuielilor de transport suportate de către avocatul Angela Procopciuc la examinarea cauzei contravenționale, instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei a fost anexată lista de acțiuni-deplasări tur-retur ale avocatului Angela Procopciuc la ședințele de judecată în cauza contravențională, din

mun. Bălți în r-nul Fălești și un șir de bonuri fiscale referitor la alimentarea autovehiculului.

Potrivit bonurilor fiscale în coraport cu ședințele de judecată care au avut loc la examinarea cauzei contravenționale, la materialele cauzei se regăsesc doar două bonuri fiscale care coincid cu data ședințelor de judecată petrecute și anume bonul fiscal din data de 26.02.2018 la suma de 200 lei (f.d.25) și bonul fiscal din 11.06.2019 la suma de 200 lei (f.d.27).

Ca urmare, instanța a încasat cheltuielile de transport suportate de către reclamant în cadrul examinării cauzei contravenționale în sumă de 400 lei, deoarece celelalte bonuri fiscale anexate la materialele cauzei nu coincid cu data ședințelor de judecată care au avut loc la examinarea cauzei contravenționale, la care a participat avocatul Angela Procopciuc.

Ce ține de pretenția formulată de reclamant privind obligarea agentului constator al IP Fălești, Ivan Patrașcă la aducerea scuzelor în formă scrisă, instanța constatat că, art. 12 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nu prevede faptul ca agentul constator, care a întocmit procesul-verbal privind contravenția și a aplicat sancțiunea în formă de amendă, să prezinte scuze scrise oficiale în numele statului, fapt ce a determinat colegiul civil să respingă cerința înaintată de Grigore Moraru privind obligarea agentului constator Ivan Patrașcă la aducerea scuzelor în formă scrisă.

La 25 mai 2021, Inspectoratul de Poliție Fălești a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii judecătoreiei Bălți, sediul Sîngerei din 21 iulie 2020.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Examinând cauza instanța de apel nu a constatat caracterul ilicit al acțiunilor agentului constator, din conținutul deciziei nu rezultă care sunt acțiunile ilicite ale agentul constator.

Recurentul consideră că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, nu a apreciat corect probele administrate la dosar și a astfel aplicat eronat normele de drept material.

Probele prezentate în cadrul examinării cauzei au fost interpretate eronat, iar decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 183, recurentul a recepționat decizia motivată la 02 aprilie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 25 mai 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 09 iunie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționate potrivit avizelor de recepție (f.d. 196-198).

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva

Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Fălești, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul de Poliție Fălești.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari